

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הבחור ניר חיים ע"ה ב"ר רחמים ורויטל דואני שיבלט"א
הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא אליהו כהן זצוק"ל

משנה ו'

עֲשֶׂרָה דְּבָרִים נִבְרָאוּ בְּעָרֵב שֶׁפֶת בְּיוֹם הַשִּׁישִׁי לְבְרִיאַת הָעוֹלָם. בְּזִמְנָא.. בֵּין הַשְּׁמֵשׁוֹת לִפְנֵי
כניסת השבת, **וְאֵלוֹ הֵן: פִּי הָאָרֶץ** אותו פתח באדמה שבו נבלעו קורח וכל עדתו, **וּפִי הַבְּאֵר** בארה
של מרים, **וּפִי הָאֶתוֹן** היכולת של אתונו של בלעם לדבר בשפתו, **וְהַקֶּשֶׁת** שנראתה בימי נח, כאות
שהקב"ה לא יביא מבול בשנית על העולם, **וְהַמָּן** שירד לאבותינו במדבר ארבעים שנה, **וְהַמַּטָּה** של
משה, שאיתו עשה את כל המופתים (עשרת המכות, קריעת ים סוף וכו'), **וְהַשְּׁמִיר** סוג של תולעת
שהיתה בזמן בית המקדש, שהיה ביכולתה לבקע אבנים קשות כשהיו מניחים אותה אל מול האבנים,
וְהַפְּתָב צורת האותיות בלוחות הברית, **וְהַמִּכְתָּב** שהיה ניתן לקרוא את לוחות הברית מארבעת
הצדדים, **וְהַלּוּחוֹת** לוחות הברית הראשונות היו מוכנות מזמן בריאת העולם, **וַיֵּשׁ אֲוִמְרִים, אָף**
הַמְזִיקִין שדים ורוחות, **וְקַבּוּרְתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה** מקום קבורתו של משה רבינו, **וְאֵילוֹ שֶׁל**
אַבְרָהָם אָבִינוּ האיל שהיה נאחז בסבך שמצא אברהם אבינו לאחר עקידת יצחק, ואותו הקריב כקרבן
במקום את יצחק. **וַיֵּשׁ אֲוִמְרִים, אָף צָבַת** כלי המלאכה שנקרא צבת **בְּצָבַת עֲשׂוּיָה** ניתן לעשותו
רק בעזרת צבת אחרת, ולכן את הצבת הראשונה ברא הקב"ה בזמן שברא את העולם.

רבינו עובדיה מרטנורא

בין השמשות - בערב שבת
בראשית קודם שנשלמה
הבריאה.

פי הארץ - לבלוע קורח
ועדתו.

ופי הבאר - בארה של
מרים שהיתה הולכת עם
ישראל במדבר בכל
המסעות.

ויש אומרים: שפתחה פיה
ואמרה שירה, שנאמר
(במדבר כ"א) "עלי באר
ענו לה".

פי האתון - בין השמשות
נגזר עליה שתדבר עם
בלעם.

והקשת - לאות ברית שלא
יהיה עוד מבול.

והמן - שירד לישראל
ארבעים שנה במדבר.

והמטה - שנעשו בו
האותות. ושל סנפרינו
והשמיר - כמין תולעת, ברייתו כשעורה. כשהיו

מראים אותו על האבנים הרשומות בדיו, הן נבקעות
מאליהן. ובו פיתחו אבני האפוד והחושן, דכתיב בהו
במלואותם.

הכתב - צורת האותיות שהיו חקוקים בלוחות.
והמכתב - שהיו נקראים מכל הארבעה צדדים.

והלוחות - של סנפרינו היו, ארכן ששה, ורחבן ששה,
ועוביין שלושה. כאבן אחת שארכה ורחבה ועוביה
שוין. ונחלקה לשנים ונגללים היו וחצובים מגלגל
חמה.

אף המזיקין - אלו השדים. שלאחר שברא הקב"ה
אדם וחווה היה מתעסק בבריאתן, וכשברא רוחותיהן
לא הספיק לברוא גופותן עד שקדש היום, ונשאר
רוחות בלא גוף.

ואילו של אברהם אבינו - נגזר עליו בין השמשות
שיהיה נאחז בסבך בקרניו בשעת העקידה.

אף צבת בצבת עשויה - תרגום מלקחיה -
"צבתהא". הצבת אינה נעשית אלא בצבת אחרת,
וראשונה מי עשאה על כרחך מאליה נעשית בידי
שמים,

בין השמשות. וזה נדחה בגמרא בפרק מקום שנהגו
(פסחים דף נ"ד), ואמרו, אפשר שהצבת הראשונה

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ז'

רבינו עובדיה מברטנורא

גולם - לשון "גולמי כלים", שלא נגמרה מלאכתו. כך אדם שאינו נגמר בדעתו לא במידות ולא בחכמה קרוי גולם.

אינו מדבר לפני מי שגדול ממנו בחכמה - שכן מצינו באלעזר ואיתמר שלא רצו לדבר בפני אביהן כשקצף עליהם משה, והשיב אהרן.

ואינו נכנס לתוך דברי חבירו - שלא (יערבבנו) דכתיב (במדבר י"ב) "שמעו נא דברי", המתינו לי עד שאדבר. קל וחומר להדיוט.

ואינו נבהל להשיב - כדי שתהא תשובתו כהלכה. וכן באלהיהוא הוא אומר (איוב ל"ז) "כתר לי זעיר ואחורך".

כעניין, כלומר באותו ענין שהם עסוקים בו, ואז הרב משיב כהלכה. אבל אם ישאל התלמיד שלא כענין, הוא מביא לרב שישיב שלא כהלכה. על דרך שאמר רבי חייא לרב (שבת דף ג') "כי קאי רבי בהאי מסכתא לא תשייליה במסכתא אחרייתי". וכן אתה מוצא באנשים אשר היו טמאים לנפש אדם, שראו את משה עוסק בהלכות הפסח ושאלו לו באותו ענין.

ואומר על ראשון ראשון - וכן מצינו בהקב"ה שאמר לו משה (שמות ג') "מי אנכי כי אלך אל פרעה", היא הראשונה. "וכי אוציא את בני ישראל", הרי שניה. והשיבו הקב"ה על הראשונה "כי אהיה עמך", ועל השניה, "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים".

ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי - אם פוסק דין מן הסברה מדעתו לא יאמר כך שמעתי מרבותי. ומצינו באנשי חרן (בראשית כ"ט) כששאל מהם יעקב "השלום לו", אמרו לו "שלום, והנה רחל בתו באה עם הצאן". כלומר, זה אנו יודעים, ואם תשאל יותר, הנה רחל בתו באה עם הצאן והיא תגיד לך, כי אנחנו לא ידענו יותר מזה.

ומודה על האמת - ואע"פ שיכול להעמיד את דבריו על ידי טענות שבידו. וכן מצינו במשה (ויקרא י'), כשסלקו אהרן ואמר לו, אם שמעת בקדשי שעדה, אין לך להקל בקדשי

שְׂבֻעָה דְּבָרִים בְּגֻלָּם לשון חומר גלם שיש צורך לעבד אותו, היינו אדם שיש לו עוד צורך לעבוד על מידותיו וְשְׂבֻעָה בְּחָכְמָם. הַחֶכֶם אֵינוֹ מְדַבֵּר בְּפָנָי מִי שֶׁהוּא גָדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחָכְמָה כשיש צורך לענות תשובה ויש משיהו שיותר חכם ממנו שיכול להשיב במקומו, החכם שותק ונותן לחכם ממנו לענות, וְאֵינוֹ נִכְנָס לְתוֹךְ דְּבָרֵי חֲבֵרוֹ היינו מקשיב בסבלנות לכל מה שיש לחברו להגיד ורק כשסיים חברו לדבר משיב הוא לו, וְאֵינוֹ נִבְהָל ממהר לְהִשָּׁיב היינו גם כשעונה, חושב הוא על מה שהוא הולך לומר ולא עונה בשליפה בלי שבדק את הדברים בדעתו בטרם שנאמרו, שוֹאֵל פְּעֻנָן כשהוא שואל את רבו שאלה, הוא שואל באותו נושא שבו השיעור עוסק וּמְשִׁיב פְּהֻלָּה ואז הרב יכול לענות תשובה כהלכה, שכן באותו הנושא שלומדים הרב בקיא, וְאוֹמֵר עַל רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן כששואלים אותו כמה שאלות יחד, הוא עונה תשובות לפי סדר השאלות, וְעַל מָה שֶׁלֹּא שָׁמַע אוֹמֵר: "לֹא שָׁמַעְתִּי" שאם אומר דבר מדעת עצמו, אומר זו סברתי שלי, ולא תולה ואומר שכך שמע מרבו כדי שדבריו יתקבלו, וּמוֹדָה עַל הָאֱמֶת שאם טעה אינו מתבייש לומר טעיתי. וְחִלּוּפֵיהֶן בְּגֻלָּם וכל אותם הדברים שעושה החכם, עושה הגולם להיפך.